

—¿Com es desenvolupen les negociacions que han conduït a la formació de la Coalició?

—Fou un contacte molt natural, en la mesura en què els partits que la integren són partits nacionalistes i de progrés. També, tot s'ha de dir, ens esperonà el fet d'haver-nos de presentar en circumscripció única. Circumscripció única que creiem que és una incongruència més dels que parlen de l'Estat de les autonomies. El contacte, com ja he dit, fou molt senzill. D'altra banda, fou molt grat per a mi que personalitats com Albinyana o Mir es mostrassen des del principi disposades a acompanyar-nos.

—¿Quins són els principals objectius que defensa el programa europeu de l'Europa dels Pobles?

—A la llarga, la construcció d'una Europa en la qual el protagonisme polític corresponga a les nacions, que moltes vegades són nacions sense estat, com les que nosaltres representem. Això demanarà transformacions institucionals que han de traduir-se en una participació directa dels nostres homes en les institucions europees o en l'eventual creació d'una Segona cambra i en un desarmament competencial dels estats cap a les distintes nacionalitats.

—Si aconseguïen representants en els propers comicis, ¿pensen integrar-se en algun grup parlamentari?

—Caldrà decidir sobre el terreny la nostra ubicació. Els nostre desig és impulsar i aconseguir, si no ara, almenys en el 89, un grup propi, amb participació dels representants de les nacions sense estat i d'aquells que, amb sensibilitat democràtica, sintonitzen amb aquest sentiment nostre. En aquest moment, el que sí que podem fer serà crear un subgrup dins el grup Arc Iris.

—¿Pensa que la resposta de l'electorat en aquestes eleccions serà semblant a la que es produeix en uns comicis autonòmics?

—No sé si serà la mateixa, però pot ser inclús millor. Jo crec que en els nostres respectius pobles replegarem el vot que ens és propi, però, a més, aquesta idea de solidaritat que representa la Coalició pot atraure també les simpaties de determinats ciutadans que potser no hi haurien sintonitzat en unes eleccions estrictament autonòmiques. Per dir-ho d'una altra manera, jo crec que molts gallecs que viuen a Euskadi es poden sentir atrets per la presència del senyor Mariñas en la coalició i voldran votar-lo.

—En aquest sentit, ¿quin creu vos-

tè que pot ser el nombre de representants que pot obtenir la candidatura que encapçala?

—Ja sap vostè que els «farols», en aquestes ocasions, són habituals. Jo crec que podem parlar d'una representació política plural, però, en qualsevol cas, intentarem garantir també la presència dels nostres pobles mitjançant l'ajuda tècnica que ens siga necessària.

—Entre l'oferta nacionalista que es presenta a les pròximes eleccions europees, ¿quin creu que és l'espai que ocupa la coalició que vostè representa?

—Jo crec que el nacionalisme no pot tenir, sobretot quan comença a exercir responsabilitats directes, una presència globalitzadora. Dins el nacionalisme hi ha plantejaments ideològics i programàtics diferents. Hi ha un nacionalisme conservador i un de més esquerrà. En aquest cas, crec que Per l'Europa dels Pobles se situa entre un nacionalisme de connotacions conservadores, com pot ser CiU, i la coalició que vostè mateix ha citat, Izquierda de los Pueblos, que oculta, vergonyosament al meu parer, la seua condició de nacionalista. □

MARIO ONAINDIA: ESQUERRA DELS POBLES

El somni de la nació europea

Amb Garaikoetxea, Mario Onaindía és el segon basc que encapçala una llista nacionalista per definició que inclou independents d'aquest país: Vicent Ventura o Marc Palmés, per exemple; les diferències entre les dues propostes són, però, ben clares.

Bandrés, Vicent Ventura i Onaindía.

A. Robles

Després de l'adhesió de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea, es produí l'entrada de 60 diputats, representants dels distintes partits més votats a les eleccions generals del 82, al Parlament d'Estrasburg. El grup mixt de les Corts espanyoles, compost llavors per diputats perta-

nyents a diversos partits, optà per incloure el nom de tots els integrants en una bossa i deixar que una mà anònima triàs el nom del representant que legalment els corresponia. El nom que va eixir de la bossa fou el de Juan María Bandrés, president d'Euskadiko Ezkerra, que, després d'aquesta atípica elecció, passà a formar part del grup Arc Iris.

Des d'aquell dia, Bandrés ha deixat

sentir molt sovint la seua veu al fòrum de discussió més important que posseeix el vell continent. Potser l'èxit més immediat ha estat aconseguir que Arc Iris rebutjàs la intenció d'Herri Batasuna de passar a integrar-s'hi si aconseguia obtenir un diputat en les pròximes eleccions. Però Bandrés no vol seguir ja en el Parlament europeu, ha passat —com ell diu— el relleu a Mario Onaindía, ex-secretari general d'EE i avui número 1 dins la Coalició Izquierda de los Pueblos.

—*Senyor Onaindía, se'l veu content d'estar a València.*

—Fixa't com no he d'estar content de venir a una ciutat des d'on ens arribà tant de suport per a tots aquells que vam estar implicats en el procés de Burgos. Però tinc també un altre motiu de satisfacció. Moltes vegades, quan havia vingut ací, m'havia trobat gent que m'havia hagut de dir que això era legalment impossible. Però ara no. Avui vinc amb l'esperança que molts dels que llavors ens ho preguntaven ens voten ara.

—*Moltes de les candidatures que es presenten a les pròximes eleccions, CiU, PNV o «Europa de les nacions» es proclamen nacionalistes. Fonamentalment, ¿quina diferència troba en el*

programa d'aquestes formacions en contraposició a la que vostè representa?

—Ho he repetit moltes vegades. El vot que demana la nostra coalició és el vot de l'esquerra nacionalista. I aquest és el vot que rebran els distints partits que integren la llista d'Esquerra dels Pobles. A aquesta característica bàsica de la nostra candidatura cal afegir que tant Euskadiko Ezkerra com el Partit Socialista de Mallorca, l'Entesa o la Unitat del Poble Valencià, representen, cadascun dins la seua nacionalitat, la força del nacionalisme organitzat.

—*¿Quina opinió li mereix la decisió d'Herri Batasuna de presentar-se a aquestes eleccions i el seu anunci d'acudir al Parlament Europeu en cas d'obtenir un representant?*

—En aquest sentit, jo subscric totalment les paraules de Juan María Bandrés quan assegura que votar Herri Batasuna és votar la dreta, és a dir, la reacció. HB ha demostrat, tradicionalment, menysprear la legalitat constituïda. M'agradaria que algú m'explicàs per què, si poden acudir al Parlament Europeu, tot i que per fer-ho calga jurar la Constitució, no poden fer-ho al Parlament basc o a l'espanyol. És ho-

ra de dir-ho ja i de dir-ho ben alt. HB, amb l'absència del Parlament basc, ha permès que a hores d'ara a Euskadi governe la dreta. HB ha estat la culpable, amb la seua manca de solidaritat, del fet que el PNB haja construït una autonomia a la imatge del que és l'estructura del PNB, amb tots els seus defectes i anormalitats.

—*Segons vostè ¿quin seria el paper que dins aquest parlament hauria de fer la coalició de l'Esquerra dels Pobles?*

—La nostra tasca al Parlament és triple. Primer, cal que defensem els interessos de l'esquerra. Els interessos i els drets d'una esquerra renovada, preocupada per posar fre a l'energia nuclear i per acollir als seus programes les aspiracions de moviments com l'ecologista o el dels grups que estan a favor del desarmament. Cal que lluitem també pels drets dels pobles sense estat i que aprofundim en la tasca que realitza el mateix Parlament europeu. Nosaltres volem una Europa de la diversitat, en què tinguen cabuda tots els pobles i les cultures nacionals. No volem estats gendarmes, volem una Europa pacifista. Volem una Europa dels ciutadans i independent. I tot això és possible. □

tano

GANDIA

CENTRE DE DIFUSIO CULTURAL

**una
invitació
a la
consulta**

C. POETA QUEROL / BARQUES - EDIFICI TEATRE PRINCIPAL
TELÈFON (96) 351 02 28

HORARI: DILLUNS A DIVENDRES, DE 10'30 A 14'00 HORES
DE 17'30 A 19'30 HORES
DISSABTES, DE 11'00 A 13'00 HORES

DIPUTACIÓ DE VALENCIA